

Сучасні тенденції МОВНОЇ ОСВІТИ

Частина 3

Автор: І.В.Соколова

Сучасна гуманістична парадигма

- розглядається як **філософська і соціально-політична доктрина**, що утверджує людину як найвищу соціальної цінність, проголошує благо людини як вищу мету освітньої діяльності. Відтак освіта повинна забезпечити вільний і всебічний розвиток особистості, діяльну участь індивіда в житті суспільства, задовольнити різноманітні освітні потреби, забезпечити пріоритетність загальнолюдських цінностей, гармонію стосунків людини і навколишнього середовища, суспільства і природи

Сучасна гуманістична парадигма

- Означає “процес створення умов для самореалізації, самовизначення особистості студента в просторі сучасної культури, створення у ВНЗ гуманітарної сфери, що сприяє розкриттю творчого потенціалу особистості, формування ноосферного мислення, ціннісних орієнтацій і моральних якостей з наступною їх актуалізацією в професійній та суспільній діяльності”

Сучасна гуманістична парадигма

- Визначається як центральна **складова нового педагогічного мислення**, що передбачає переоцінку всіх компонентів педагогічного процесу, в широкому розумінні означає вияв поваги до школи, вчителів, викладачів, до особистості учня, студента, довіру до них, прийняття їхніх особистісних цілей, інтересів і потреб

Гуманістичні взаємини

- що визначають стосунки особи й колективу розглядаються у зв'язку зі структурою людського світогляду, в якій обов'язковим повинен бути гуманістичний компонент;
- із розкриттям, ствердженням сил і творчих здібностей людини, з пробудженням її індивідуальної неповторності, творчої самобутності й самостійності;

Гуманістичні взаємини

- з вихованням у людини моральної культури, зокрема, таких притаманних їй гуманістичних якостей, як любов, повага, розумна вимогливість, милосердя, товариство, добро, відчуття співпричетності

**УМОВИ
ЕФЕКТИВНОСТІ
МОВНОЇ
ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ**

термін “культура мови”

- розуміють відповідність її сучасним **літературним нормам** (акцентологічним, орфоепічним, граматичним, синтаксичним), а також якостям, які свідчать про її **комунікативну досконалість**.

“культура мови”

- точність,
- логічність,
- чистота,
- виразність,
- зверненість.
- Характеристиками професійної мови варто вважати її змістовну спрямованість. Оскільки комунікативна (професійна) діяльність одночасно є й мистецтвом, то фахівець повинен мати й певні здібності.

Техніка професійного мовлення

- У сучасній соціальній психології компоненти техніки мовлення – голос, дикція, темп, інтонація – визначаються як акустична система відтворення людини людиною.
- Вони виконують важливі **функції**: створюють імідж людини, виявляють її психічну індивідуальність, визначають її емоційний стан.

процес формування культури професійної мови

- На першому етапі формування професійної мовної культури провідна роль приділяється загальній мовній підготовці (мовна компетенція фахівця), на другому – професійній (професійна мовна компетенція).
- Педагогічна, асистентська практики забезпечують формування професійної компетенції.

Структура готовності до професійного ділового мовлення

- мотиваційно-позитивне ставлення майбутнього фахівця до вивчення іноземної мови, інтерес до ділової мови та процесу професійного спілкування;

Структура **ГОТОВНОСТІ** до професійного ділового мовлення

- **ЗМІСТОВНИЙ**: професійні знання з аспектів мови;
- **операційний**: професійні уміння здійснювати комунікативну діяльність засобами іноземної мови; володіння культурою мови та технікою мовлення (дикція, темп, інтонація, паузи);

Структура **ГОТОВНОСТІ** до професійного ділового мовлення

- **оціночний:** самооцінка професійної підготовленості й відповідності процесу розв'язання комунікативних завдань оптимальним мовним зразкам.
- **психофізіологічний:** властивості та здібності, які забезпечують іншомовну діяльність, здібність керувати власною комунікативною поведінкою та поведінкою інших, активність та саморегуляція.

критерії сформованості культури професійної мови

- I група – критерії, які допомагають визначити **рівень теоретичних знань** студентів із професійної мови.
- II група – критерії, які допомагають визначити **рівень практичного застосування знань**.

рівні сформованості культури професійної мови

- **Високий рівень:** студент вільно володіє професійним понятійним апаратом; розуміє значення понять; досконало володіє технікою мовлення; має високий рівень знань, вмінь та навичок із ділової іноземної мови; має яскраво виражену потребу в самовдосконаленні, програму самовдосконалення, робить конкретні кроки у цьому напрямі.

рівні сформованості культури професійної мови

- *Середній рівень*: студент володіє апаратом, проте коло понять обмежене; є труднощі в оперуванні поняттями на іноземній мові; володіє технікою мовлення; має середній рівень сформованості іншомовних знань, вмінь та навичок

рівні сформованості культури професійної мови

- **Низький рівень:** студент слабо володіє апаратом професійної мови; слабо володіє технікою мовлення; має низький рівень сформованості ЗВН із ділової мови; не має програми самовдосконалення і не працює над цим.